

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

*Εικοστὴν μεταρῶμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενίων.*

*Ἐνηκτάδα τέσσαρα καὶ χίλια
ποῦ θὰ ἔβγουν λαοὶ μὲ πεταχήλια.*

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὀκτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἄστρο χέρι.

*Εἰς γνάθῳ φέρομεν παντὸς ἐμποδίου τοσέτην
ὅτι πωλοῦμεν ὄματα Ἐφημερίᾳ ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν καὶ ὅπως ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρῶν δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.*

*Εικοστὴ Νοεμβρίου καὶ ἑξήμη,
καὶ ὁ Σούρης ὅτῃν Ἀγίῳ ἄκομν.*

*Ὀκτακόσα καὶ ἑξήντα καὶ ὀκτώ,
καὶ ἔμπροσθὰ ὅτῃν Βουλὴν ὑλάκτω.*

**Περικλῆτος, Φαδουλῆς,
αἱ ἕνα πάλκο τῆς Βουλῆς.**

*Ἰδοὺ τὸ Βουλευτήριον
τὸ μέγα καὶ σωτήριον,
λόγων ἀναβρυτήριον,
πολὺ σπουδαῖον κτίριον,
ὅπου μὲ σὲ τὸν κτίριον,
τὸν πρῶτον ἀιτήριον,
τανύνω τὴν ἀρετὰ μου
καὶ κλαίω τὴν πατρίδα μου.*

*Πάλιν τὰς ἔδρας τὰς σεπτὰς θεῶν καὶ προσκύνει
καὶ ἄκουσε τώρα, Περικλή, τί πρόκειται γὰ γῆν.*

*Κόσμος θάλλῃ καὶ σφραγίς,
θὰ τρέχουν ἀπ' ἑδῶ καὶ ἐκεῖ,
καὶ ἀπέξω κάμποσος στρατὸς
καὶ τῆς φρουρᾶς ἡ μουσική.*

*Θὰ μπαμπογαίνουιν τρέχοντες διάφοροι κλητήρες
καὶ ἔξω θὰ χάσκουν θέσαν παντοδαποὶ μνηστήρες,
ὅς μὴν καὶ ποσπέτηνδες θὰ στίκνουν καὶ φαγάδες,
καὶ ἴσως εἰς τὸν περιβόλον νὰ γίνουιν καὶ παγιάδες.*

*Ἐὸ Προεδρεῖον ὁ Τρανῶς, ὁ Κεραλλῆν ὁ γέρον,
μὲ τὸ κουνούτι τὸ βαρὸ,
καὶ ἄλλοι γυναικῶν χοροὶ
γὰ νιουλέτας θὰ μιλῶν ἰσὺς ἔδρας τῶν πατέρων.*

*Καὶ ἔντος καὶ ἐκτός, βρὲ Περικλή, θὰ καταστράπτουν κρόνη,
καὶ ὁμάδες θάλλουιν Βουλευτῶν,
τὰ μάλιστα πατριωτῶν,
καὶ χίρι ποῦ δὲν φαίνεται μὲ οὐκὸρα θὰ τοὺς εἰρήν.*

*Τότε θὰ ὄψῃ καὶ οὐραρός,
πούχουν ἴσους λόγους φέρει,
μὲ ποδογρούς φιλογενοὺς
νὰ κάνουν ἄλλο κέρτε.*

*Τότε θὰ ὄψῃ καὶ γυναικῶν τὰ μάτρα σὸν γαρίδα,
ποῦ δὲν ἔρχουιν μὲ τοὺς συρμοὺς καὶ τὴν πτωχὴν πατρίδα.
Τότε θάλλῃ καὶ ἡ Σύνοδος τοὺς Βουλευτὰς ἡ ἀγάθη
καὶ ὄλους νὰ τοὺς θαβάρη.*

*Καὶ ἔγὼ θὰ ψάλλω μετ' αἰθέ: τοῖς ἄνι των καὶ μάλι των
καὶ πέτρα ἴσὺ κεφάλι των,
καὶ εἶναι πολὺ τὸ χάλι των.*

*Τότε καθ' ἑλὰ σόνουε Ἑλληνική καὶ ὁμόνοια,
μῆτε δαιμόνων κέρδανες καὶ Σειλητῶν μπαλέτο,
τότε θὰ φύγουιν τῆς Βουλῆς τὰ ποτηρὰ δαιμόνια
καὶ θάμπουν ἴσων Γαδαρητῶν τοὺς χοίρους, Περικλέτο.*

*Καὶ ἡ χώρα τῶν Γαδαρητῶν
πάθειν οἱ δαιμόνες; θὰ πῃ,
καὶ εἰμεις θὰ ποῦμε χαροπὸν
ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀδρητῶν.*

*Ἰσως εἰδοῦν, ἀγαπητέ,
καὶ φίλοι ἔσονται Πρεσβυταί.*

μέ μηχανάς ἐνοικιανέ τὰ μούτρα μας νὰ πάρουν,
κι' ἴσως κι' ἀπὸ τὸν "Ἐλεγρον καμπόσοι" ἄριβάρουν,
κι' ἴσως τὸν "Ὀπερχάμμερ Ἰδης, χαντακωμένε,
κι' ἐκείνον τὸν "Ἐγγλέο, βρέ... πῶς διάβολο τὸν λένε;

"Ἰσως κἀλλή κι' ὁ Τσαρλαμπάς, ποῦ τοῦ βαστοῦν τὰ κότσα,
καὶ μὲ τὸν γέρο τὸν Τρανιὸ νὰ φθάσῃ μέχρις αἵματος,
κι' ἔπειτα θάβλουν, Περικίλῃ, μὲ χράσιμα καρῶτα
κι' ὁ κύριος Προσθυπουργός κι' οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος.

Καὶ μόλις ὁ περικλιτὸς
ὁ Κόντις πλησιόσῃ,
θὰ ὄῃς πῶς δὴλα κι' ὁ Στρατὸς
θὰ τοῦ παρουσιάσῃ.

Καὶ θὰ φωνάζουν μερικοί:
ἴζητο τοῦ Κόντις, ποῦ πετᾷ,
καὶ θὰ τοῦ παῖς ἢ μουσικὴ
τὸ τζοῦμ ταράμ ταράμ τὰ τὰ.

Ὅ δὲ Κόντις παραχρῆμα
θ' ἀνεβῆ ὅτὸ μέγα βῆμα
τὸ χαρὶ νὰ μᾶς διαβάσῃ
καὶ νὰ μᾶς διασκεδάσῃ.

Καὶ θὰ λέῃ τέτοια λόγια τὸ χαρὶ ποῦ θὰ βαστᾷ:
τοῦ Συντάγματος ἰδόντες ἄρθρα ποὺ πολλοὺ γνωστὰ
συγκλοῦμεν κατ' αὐτὰς
τοὺς κυρίους Βουλευτὰς,
καὶ θερμοῦς παρακαλοῦμεν καὶ τοὺς μὲν καὶ δὲ, ἄφῃσιν
κάθε πεισιμα καὶ θυμό,
καὶ τὸ νέον πρόγραμμά μας κατὰ γράμμα νὰ ψηφίσουν,
μ' ἄλλους λόγους μὲν ἂ μὲ.

Τέτοια θὰ κηρύξῃ κι' ἄλλα,
Περικίλῃ χοιροκεφάλια,
καὶ κατόπιν θὰ κατέβῃ
καὶ γελῶν θὰ χοιρατέψῃ
μὲ τὸν ἔνα καὶ τὸν ἄλλον, ποῦ μᾶς βεβαίωι στὰ μύλους
πῶς τῆς θεῆς μας τῆς Κοτύλωσ
δὲν ἀλλοθεῖ τίπτε ὁ μύλος.

Τίτε κάμποσοι θὰ τρέξουν καὶ κερφὰ θὰ τοῦ "μιλοῦν,
Κόντ' ἔδοι καὶ Κόντ' ἐκεῖ,
καὶ θὰ τοῦ χαμογελοῦν
μερικοὺς καὶ μερικοί.

Κι' ἔπειτα, Περικίλε μου, θὰ ξαναμπῆ" σ' ἀμάξι
μὴ βρέξῃ καὶ μὴ σπάξῃ,
κι' ἔπειτα γὰρ τὸ σπῆμ του ποῦ λὲς θὰ ἐκινήσῃ
κι' ἢ μουσικὴ ταράμ τατάμ θὰ ξαναπαιανίσῃ.

"Ἐπειτα, Περικίλε μου, θὰ φύγουν κι' οἱ πατέρες,
κι' ἄλλοι τῆς Κυβερνήσεως οἱ ἐπιταγῆς ἀστέρες
θὰ ἔμπουν μὲς ὅτῃς καρῶταις των νὰ φᾶνε καρῶταῖα
καὶ πάντες οἱ κοινοὶ θνητοὶ θὰ πᾶνε ποδαράδια.

Κι' ἔπειτα, Περικίλε μου, θ' ἀδεύσουν τὰ θρανία,
καὶ θὰ τελεῶσ' ἢ τελετῇ
κι' εὐθὺς θὰ φύγουν κι' οἱ Στρατοί,
κι' ἴσως τραβήξουν ἀπ' ἔδω γὰρ τὴν Μακεδονία.

Τίτε καὶ σὺ ποδαρῆδὸν
εἰς τὸ Σταθίον τῆν ἔδων
γὰρ τὸ καινούριον πρόγραμμά μας μὲν θὰ λιμάρῃς
καὶ μὲ καὶ ἄρῳ ὅτῳν πάγκο του καθένος κατεργάρῃς.

"Ἄπ' τὸ πάλο μας ἦρθε
κίττα κόσμον μετῆροτα...
πρόσεξε λοιπὸν καλὰ
ὅτῃς Βουλῆς τὰ γεγονότα,
κι' ἂν αὐτὰ δὲν γίνων διὰ καθὸς τάπα, βρε μουρμούρη,
νὰ μὲ φτύσῃς μὲς ὅτῃ μούρη.

Βλέπε καλὰ, βρε Περικίλῃ, τὸ σπρόξιμο τοῦ κόσμου.
Π.—Βλέπω, καὶ μὲνε Φασουλῇ, μὰ τὰ λογιά σου δὲς μου.
Ποῦναι τὰ φρεῖα τοῦ Διδὸς τοῦ σανιδῆγερέτου;
βλέπω καὶ πλήθος γυναικῶν
τὰ μάλιστα πολιτικῶν...
τί κρῖμα ποῦ δὲν ἔφερα κι' ἐγὼ τὴν Περικίλετου.

Φ.—Ἐρρέτω πᾶσα νόσοις μας καὶ πᾶσα μαλακία...
πότ' ἐκαὶ Κοινοβούλια θὰ γίνων γυναικεῖα.
Σκένον ὅτὸ βῆμα νέουνογες καμμάτ' αἰσιανὰ πρώτης
νὰ λέῃ γὰρ τὸ κράτος...
ἤθελες καὶ δὲν ἤθελες ἀμέσως πατριώτης
θὰ ὄφῃτρωνες βαρβᾶτος.

Φαντάσου νὰ τὴν ἔβλεπες ὅτὸ βῆμα, παπαρδέλια,
καὶ μὲ γαλιάνδρας φθόγγους
ἀντὶ γὰρ παληροφόγγους
νὰ λέῃ καὶ καπέλια
καὶ γὰρ ζουρνὰλ καὶ γὰρ συρμούς
καὶ γὰρ ἄλλα γυναικεῖα,
νὰ ῥηγορέψῃ γὰρ νομούς
καὶ γὰρ Προτοδικεῖα.

Π.—Ἄεν βλέπω τὸν τῆς μείζονος, τὸν γέρο Κορδοῶ,
κι' αὐτὸν τὸν τῆς ἑλάσσονος δὲν βλέπω πονητά.
Φ.—Φυσὸ βοριάς, φυσὸ θρακῆς, φυσὸ δὲν ἔξερο τί,
καὶ τὸν γραῶ ὅτῃν Ἀγινα κλεισμένο τὸ κρατεῖ.
Π.—Φθάνον μουλοῦνησ Βουλευτῶν κι' ἀπάντο κάτω πᾶνε.
Ἄεν βλέπω τὸν Σιμόπουλο...
Φ.—Συναχομένος θάνατ.

Π.—Ὁ Βελγριαντῆς φαίνεται μαζὶ μὲ τὰ γαλιὰ του.
Φ.—Θαράω κι' ὁ Ράλλης ἔρχεται, μὰ δίχως τὰ σκυλιὰ του.
Π.—Νὰ κι' ὁ Μπουφῆδης ἀπ' ἔδω σὰν ῥόδο σὲ μπουκέτο.
Φ.—Μὰ Πρόεδρος δὲν δέχεται νὰ γίνῃ, Περικίλετο.
Π.—Ἀλλῆθεα τάπερφοσε;
Φ.—Τοὺς τῶπε τοικουράτα,
μὰ τὴν ἀρχιέτις τῆς Βουλῆς ἢ τυπικὴ καρῶτα.

Π.—Ἀπέτω φθόγγοι μουσικῆς ταράτουν τὸν ἀέρα
καὶ συμπεραίν' ὁ Βασιλέας πῶς ἔρχετ' ἔδω πέρα.
Φ.—Ποῖος Βασιλέας;... δὲν τῆμαθες, Ρωμαῖο κερφάι;
λόγον ἀντὶ τοῦ Στέμματος ὁ Κόντις δὲ μᾶς βγάλῃ.

Π.—Ἐὶ μὰ τότε θὰν ἐκείνος... νᾶτος, μπαινεὶ μὲ φουστόκο
καὶ τὸ πρόγραμμά τοῦ γέρον κάζο φαίνεται πενστόκο.
Φ.—Τώρα κίτταζε τὸν Κόντιν κι' ἄλλο στέλλο τὸ φυλιὰ...
τῶρ' ἀνεβῆκε ὅτὸ βῆμα, τῶρα βέλετ' ἐπὶ τὰ γαλιὰ,
τῶρα τὸ χαρὶ τῆς φῶσις χαρτιόβρετος ἀνοίγει,
τῶρα πρόσεξε ὅτὸ λόγο, μήτε λέξῃς νὰ σοῦ φτύῃ.